

Alver kommune
Postboks 4
5906 FREKHAUG

Saksbehandlar, innvalstelefon

Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage på dispensasjon for etablering av brygge - Alver - 342/8 - Eikland

Vi viser til brev frå kommunen datert 08.02.2021. Saka gjeld dispensasjon frå LNF-formål og pbl § 1-8 om byggeforbod i 100-metersbeltet.

Kommunen gav i delegert vedtak i sak 20/13757, datert 02.12.2020 avslag på dispensasjon for brygge. Vedtaket vart klaga på og Utval for areal, plan og miljø tok klagen til følgje i møte 03.02.2021.

«APM- 020/21 Vedtak:

Med heimel i forvaltningslova § 33 jfr PBL § 19-2, vert Klagen tatt til følgje og vedtak i sak 20/13757 datert 02.12.2020 vert omgjort.

Grunngjeving: Tiltaket er ei utviding av ei eksisterande bryggje. Mesteparten av det omsøkte området er store delar av døgnet under vatn, og har såleis ikkje vesentleg landskapsverdi og vil heller ikkje beslagleggje meir av strandsona. Omsøkt bryggje vil gje vesenleg betre tilgang til sjø.

Tiltaket er søkt om for å få større handlingsrom for fortøyning av tre småbåtar . I dag står fortøyingane kritisk tett og lett å få tau i propellar ved ut og innkjøring av båt. I tillegg er det fare for at båtane slår i kvarandre ved kraftig vind frå sør og nordvest. APM ser at omsøkte tiltak ikkje har negative merknader frå Vestland fylkeskommune eller Bergen og omland Havnevesen for å gje dispensasjon for dette tiltaket.

Etter ei samla vurdering er fordelane klart større enn ulempene ved å gje dispensasjon.»

Statsforvaltaren klager på Utval for areal, plan og miljø sitt vedtak i møte 03.02.2021, sak 020/21.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak det formålet området er sett av til i arealdelen av kommuneplanen og plan- og bygningslova (pbl.) sine formål ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Arealdelen av kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av

kommunestyret. Det skal såleis ikkje vere kurant å gjera unntak frå gjeldande plan. Ut ifrå omsynet til offentlegheit, samråd og medverknad i prosessen er det viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert handsama etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging, jf. Ot. prp. 32 (2007-08) s. 242.

Statsforvaltaren (tidlegare Fylkesmannen) rådde i frå dispensasjon i brev av 19.10.2020. Det går fram av pbl. § 19-2 fjerde ledd at kommunen ikkje bør dispensere der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden. Vi viser til uttale som grunnlag for klaga:

«Meland ligg i sone to i Statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø, der arealpresset er stort. Vi viser til Ot.prp.nr. 32 (2007-2008) der det mellom anna står:

«Det er et nasjonalt mål at strandsonen skal bevares som natur- og friluftsområde tilgjengelig for alle. Regjeringen ønsker en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Det er derfor nødvendig med en streng praksis ved behandlingen av dispensasjoner i 100-metersbeltet langs sjøen. Forbudet i § 1-8 mot bygging i 100-metersbeltet langs sjøen veier tungt. Det skal svært mye til før dispensasjon kan gis til bygging her, spesielt i områder med stort utbyggingspress»

I denne saka er det snakk om ei utviding av ei eksisterande bryggje. Den skal plasserast langs svaberg, som har vesentleg landskapsverdi. Ei større brygge vil beslaglegge meir av strandsona og auke privatiseringa av område. Det er uklart for oss kva som gjer at ein meiner ein har behov for ei ilandstigingsbryggje, og kvifor ein ikkje kan nytte den som allereie er der. Det er heller ikkje opplyst om tiltaka i nærleiken er lovleg oppførte. Vi minner om at når ein skal vurdere verknaden av tiltaket, skal ein vurdere denne opp mot den lovlege tilstanden i området.

Fylkesmannen er uroa for uheldig presedensverknad ein dispensasjon i denne saka kan få for liknande saker. Vi kan ikkje sjå at det føreligg nokon særlege tilhøve som skil denne saka frå andre. Fylkesmannen kan såleis i utgangspunktet ikkje sjå at fordelane er større enn ulempene. Vi meiner at ein bit for bit nedbygging av strandsona, utan at det føreligg nokon samfunnsmessige fordelar, er uheldig. Utbygging i strandsona skal i utgangspunktet gjerast i kommuneplanen, der ein kan vurdere samla belastning og gode felleløysingar. Vi rår difor ifrå dispensasjon i denne saka.»

Utvalet sitt vedtak er mellom anna grunngeve med at brygga vil gje vesentleg betre tilgang til sjø. Statsforvaltaren er ikkje samd i denne vurderinga. Tiltaket vil gje betre tilgang til sjø for tiltakshavar, men tiltaket vil samstundes auke privatiseringa av området. Brygger er rekna som innmark i friluftlova, og ålmenta kan difor ikkje utan vidare ferdast på ei brygge. I kor stor grad eit område er bygd ut vil også påverke ferdsel og potensiell ferdsel i området rundt.

I strandsona, og særleg i sone to i statlege planretningslinjer for differensiert forvaltninga av strandsona langs sjø, er det særleg viktig at areala vert forvalta i kommuneplanen og ikkje igjennom tilfeldige dispensasjonar. På den måten kan ein hindre ein bit for bit nedbygging av strandsona. Det er også viktig å samle tiltak i fellesanlegg slik at inngrepa i strandsona reduserast mest mogleg. I denne saka kan vi ikkje sjå at det føreligg nokon særlege forhold som gjer at denne saka skil seg frå andre sakar. I tillegg meiner vi at området har landskapsverdiar og at det er mogleg for ålmenta og gå ned her. Ytterlegare nedbygging og privatisering vil difor vil ha negativ verknad for strandsoneverdiane.

Statsforvaltaren si vurdering er etter dette at omsyna bak byggjeforbodet i strandsona og dei statlege føringane for arealforvaltninga som denne sikrar, vert vesentleg tilsidesette dersom det vert

gitt dispensasjon til bryggje. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan vi heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Statsforvaltaren i Vestland klagar difor på Alver kommune sitt vedtak i møte 03.02.2021, sak 020/21.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Vestland fylkeskommune Postboks 7900 5020 BERGEN